

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ नैकतिकोवंचकः शठः समर्थोपिदारिद्र्यभाषी ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ गुरुणां द्विजानां वापराधं सहते इति गुरुद्विजसहः ॥ २१ ॥
मनोज्ञं सर्वभूतेभ्यः सर्वतंत्रं प्रदृश्यते ॥ ईदृशा द्विपुलाहो कान्नास्ति लोकस्तथाविधः ॥ १ ॥ तत्र सर्वसहाः क्षांतावत्सला गुरुवर्तिनः ॥ अहंकारैर्विरहितायां ति शक्र
नरोत्तमाः ॥ १० ॥ यः सर्वमांसानि न भक्षयति पुमान् सदा भावि तो धर्मयुक्तः ॥ माता पित्रो रर्चिता सत्ययुक्तः शुश्रूषिता ब्राह्मणानामनिघः ॥ ११ ॥ अक्रोधनो
गोषु तथा द्विजेषु धर्मैरतो गुरुशुश्रूषकश्च ॥ यावज्जीवं सत्यवृत्तेरतश्च दानैरतो यः क्षमीचापराधे ॥ १२ ॥ मृदुदातो देवपरायणश्च सर्वातिथिश्चापि तथा दयावान् ॥
ईदृग्गुणो मानवस्तं प्रयाति लोकं गवां शाश्वतं चाव्ययं च ॥ १३ ॥ नपारदारीपश्चात्तिलोकमेतं न वै गुरुघ्नो न मृषासंप्रलापी ॥ सदा प्रवादी ब्राह्मणेष्वात्सर्वैरोदेषैरैतै
र्यश्च युक्तो दुरात्मा ॥ १४ ॥ नमित्रघ्नैः कृतिकः कृतघ्नः शठो नृजुर्धर्मविद्वेषकश्च ॥ न ब्रह्महामनसापि प्रपश्येद्गवां लोकं पुण्यकृतां निवासं ॥ १५ ॥ एतत्ते सर्वमा
ख्यातं निपुणे न सुरेश्वर ॥ गोप्रदानरतानां तु फलं शृणु शतक्रतो ॥ १६ ॥ दायाद्यलब्धैरर्थैर्योगाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ धर्माजितान्धनैः क्रीतान्सलोकानामनुतेक्ष
यान् ॥ १७ ॥ यो वै द्यूते धनं जित्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति ॥ स दिव्यमयुतं शक्रवर्षाणां फलमश्नुते ॥ १८ ॥ दायाद्याद्याः स्मवै गावो न्यायपूर्वरूपाजिताः ॥ प्रदद्या
त्ताः प्रदातृणां संभवंत्यपि च ध्रुवाः ॥ १९ ॥ प्रतिगृह्यतु यो दद्याद्गाः संशुद्धेन चेतसा ॥ तस्यापीहाक्षयान्लोकान्धुवान्विद्विशचीपते ॥ २० ॥ जन्मप्रभृतिसत्यंच यो
ब्रूयान्नियतैर्द्रियः ॥ गुरुद्विजसहः क्षांतस्तस्य गोभिः समागतिः ॥ २१ ॥ नजातु ब्राह्मणो वाच्यो यदवाच्यं शचीपते ॥ मनसा गोषु न ह्रुद्येद्गोवृत्तिर्गोनुकल्पकः ॥
॥ २२ ॥ सत्ये धर्मे च निरतस्तस्य शक्रफलं शृणु ॥ गोसहस्रेण समिता तस्य धेनुर्भवत्युत ॥ २३ ॥ क्षत्रियस्य गुणैरैतैरपि तुल्यफलं शृणु ॥ तस्यापि द्विजतुल्या गौर्भ
वतीति विनिश्चयः ॥ २४ ॥ वैश्यस्यैतैरपि तुल्यफलं शृणु ॥ शूद्रस्यापि विनीतस्य चतुर्भागफलं स्मृतं ॥ २५ ॥ एतच्चैनं यानुतिष्ठेत्तुक्तः सत्यैरतो गुरुशु
श्रूषया च ॥ दक्षः क्षांतो देवतार्थी प्रशांतः शुचिर्बुद्धो धर्मशीलो न हंवाक् ॥ २६ ॥ महत्फलं प्राप्य ते स द्विजाय दत्त्वा दोग्धीं विधिनानेन धेनुं ॥ नित्यं दद्यादेकभक्तः स
दा च सत्ये स्थितो गुरुशुश्रूषिता च ॥ २७ ॥ वेदाध्यायी गोषु यो भक्तिमांश्च नित्यं दत्त्वा यो भिनंदे तगाश्च ॥ आजान्ति तोयश्च गवां न मेतदं दं फलं शक्रनिबोधतस्य ॥
॥ २८ ॥ यास्यादिद्वाराजसूये फलं तु यस्यादिद्वारबहुना कांचनेन ॥ एतत्तुल्यं फलमप्यादुरग्र्यं सर्वसंस्तुष्यथो ये च सिद्धाः ॥ २९ ॥

गोट्तिरसंघपरः गवांघासादेरनुकल्पकः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥